

halv pCt. af det samlede Beløb af de Forsikringer, som Selskabet holder for egen Regning, Livrenteforsikringer beregnede paa den i § 3 angivne Maade, maa Selskabet af sit Aarsoverskud kun uddele et Beløb, som svarer til 5 pCt. af den indbetalte Del af Aktiekapitalen eller Garantikapitalen, som Rente til Aktionærer eller Garanter eller som Bonus til Forsikringstagere. Hele den øvrige Del af Aarsoverskuddet skal henlægges til Sikkerhedsfondet.

Har Sikkerhedsfondet naaet det foran nævnte Beløb, men ikke det dobbelte deraf, skal Henlæggelsen mindst være en Tiendedel af Aarsoverskuddet (jfr. dog § 19).

Indenfor de i et Livsforsikringssselskabs Vedtægter fastsatte Grænser er Selskabet berettiget til at foretage ekstraordinære Henlæggelser til Sikkerhedsfondet.

Sikkerhedsfondet kan benyttes til Dækning af Tab, som ikke have kunnet bæres af Aarsoverskuddet, samt til Supplering af Udbyttet i Aar, hvor Aarsoverskuddet ikke maatte naa de ovenfor ommeldte 5 pCt. Benyttes Sikkerhedsfondet saaledes til Supplering af Udbyttet, maa det dog paases, at Vindings- og Tabs-Konto udviser det virkelige Resultat af Aarets Drift, saaledes at det Sikkerhedsfondet fratagne Beløb ikke betegnes som „Overskud“ eller lignende.

I andre Tilfælde kan Beslutning om at formindske Sikkerhedsfondet kun gyldigt ske med Forsikringsraadets Samtykke.

Saafernt et Livsforsikringssselskab har anbragt nogle af de til Aktiekapitalen eller, hvis Selskabet er gensidigt, til Garantikapitalen svarende Midler efter Reglerne i § 18, og de paagældende Midler ere paategnede paa den i § 20 foreskrevne Maade, er Selskabet berettiget til ved Anvendelsen af de ovenfor givne Forskrifter at betragte saadanne Beløb, som om de vare henlagte til Sikkerhedsfondet, saaledes at de foreskrevne Henlæggelser til dette Fond kunne afpasses i Forhold hertil. De saaledes baandlagte Midler kunne dog ikke benyttes til Supplering af Udbyttet i Henhold til nærværende Paragrafs 5te Stykke.

§ 18.

De til Dækning af Forsikringsfondet afsatte Midler skulle anbringes paa følgende Maade:

1. i Obligationer, der ere udstedte af, eller for hvilke en vis Rente er garanteret af den danske Stat;
2. i saadanne Kreditforeningsobligationer, i hvilke umyndiges Midler ifølge de derom gældende Regler lovligt kunne anbringes;
3. i Indlaansbeviser fra danske Banker eller Sparekasser;
4. i Obligationer, udstedte eller garanterede af danske Kommuner;
5. i Laan, sikret ved Pant i fast Ejendom indtil Halvdelen af dens ved den sidste i Henhold til Lov af 19. Marts 1869 foretagne Vurdering fastsatte Værdi, dog ikke ud over tre Femtedele af dens ved den sidste i Henhold til Lov af 15. Maj 1903 om Ejendomsskyld foretagne Vurdering fastsatte Værdi;
6. i Laan mod Pant i Selskabets egne Forsikringer indtil deres Genkøbsværdi;
7. i Laan mod Sikkerhed, som maa anses for lige saa betryggende som de under Nr. 5 og 6 nævnte, og i Værdipapirer, som efter deres Art og den Sikkerhed, de frembyde, kunne stilles i Klasse med de under Numrene 1—4 nævnte;
8. i fast Ejendom, som Selskabet i Egenskab af ufyldstgjort Panthaver har maattet overtage, dog kun i højst to Aar efter Overtagelsen og ikke med større Beløb end Laanets Restgæld ved Overtagelsen, samt i fast Ejendom, som Selskabet ejer, og